

sation i Stedet for den Mindreindtægt, som tilføres Statskassen gennem Nedgangen i Tolden. Regeringsforslaget gav, som jeg nævnte før, en Mindreindtægt af omkring 1 Mill. Kr. Som Kompensation for denne Nedgang henviste Regeringen til en forøget Brændevinsbrændingsafgift. Imidlertid kan man jo vel tage en forøget Brændevinsbrændingsafgift som Kompensation for en Del af Toldnedgangen, men dermed er det ingenlunde sagt, at man for et større Beløb kan tage lige for lige, altså en lige Forøgelse af Brændevinsbrændingsafgiften i Øjeblikket for en lige Nedgang i Toldafgifterne, thi der kommer det Moment, som jeg tillod mig at fremhæve før, at denne Nedgang i Folketingets Afgiftelse for en væsentlig Del netop er fremkommen derved, at man har nedsat Tolden paa Livsfornødheder, altså en Toldafgift, der har Udsigt til at stige, samtidig med at Befolkningen stiger, hvorimod man jo om Brændevinsbrændingsafgiften absolut maa sige, at hvis en Forøgelse af den skal naa det Maal, som man maa have med en saadan Forøgelse, nemlig tillige at søge at forhindre Misbrug af spirituøse Drikke, er det absolut en Afgift, der snarest kan siges at være udsat for Nedgang. Jeg har villet pege herpaa, idet jeg tillige har fremhævet, at Kompensationsspørgsmaalet altsaa foreløbig staaar uløst.

Der er et andet Spørgsmaal i Toldlovsforslaget, som ogsaa har den største Betydning, nemlig Spørgsmaalet om Beskyttelsestold. I Folketinget er der sket en større Nedsættelse, navnlig i Omfang, med Hensyn til Positionerne i Beskyttelsestolden; men der er tillige fremkommet Udtalelser om, at man ikke vilde fratage de vedkommende Erhvervsgrene, som hidtil have haft Beskyttelse gennem Tolden, denne Beskyttelse; man har kun villet skære bort, hvad der var ud over det tilstrækkelige. Hvad der imidlertid saaledes maa siges at være ud over det tilstrækkelige, kan jo kun afgøres ved et Skøn. Som Grundlag for dette Skøn er der i Toldkommissionen i sin Tid gjort et meget stort Arbejde ved at indhente forskellige Oplysninger, og jeg skal med Anerkendelse udtale, at det Udvalg, som nedsattes af Folketinget, ligeledes paa dette Omraade har gjort et meget betydeligt Arbejde. Imidlertid ere vi vel ikke færdige med Arbejdet endnu. Det er mig bekendt, at de Erhvervsgrene, der mene, at Beskyttelsestolden gennem Folketingsforslaget er for stærkt nedsat, til at den overhovedet kan være en Beskyttelse for de paagældende Erhverv, til det

høje Ting her ville indsende ny Oplysninger, som skulle stille deres Sag i en bedre Belysning. Der ligger saaledes utvivlsomt ogsaa paa dette Omraade et Arbejde for det høje Ting, og jeg skal i saa Henseende kun udtale, at jeg selvfølgelig skal være meget villig til at yde mit Bidrag dertil, saa vidt det overhovedet er muligt. Med Hensyn til Beskyttelsestolden vil jeg kun tillade mig at føje en enkelt Udtalelse til, hvad jeg allerede har sagt. Jeg tror, at det for de beskyttede Industrier meget let vil stille sig saaledes, at de ville være tilbøjelige til at sige: Lad os hellere blive ved det gamle, lad os hellere undgaa enhver Forandring i Toldlovgivningen og beholde den Toldlov, vi have. Som sagt, jeg forstaar meget godt, at denne Tanke kan komme frem fra de beskyttede Industrier, men jeg mener tillige, at Tanken ikke er berettiget. Nu er der forløbet en lang Tid, siden Loven af 1863 fastslog de nuværende Toldbeskyttelsessatser, og i den Tid har saa meget forandret sig med Hensyn til Værdien af de toldbeskyttede Produkter, at ingen vil kunne nægte, at der nu er fuld Føje til at skride til en Revision af de Toldsatser, som omhandle de beskyttede Industrier. Og man kan være aldeles sikker paa, at hvis det ikke lykkes os nu at komme til Enighed paa dette Omraade, vil Kravet om Revision og Forandring af den gældende Toldlovgivning med Hensyn til de fremhævede Positioner blive staaende, hvorved der for Industrien skabes en Usikkerhed og Utryghed, som jeg kan ikke se andet, maa være Industrien til største Skade. Jeg tror derfor, at Industrien vil staa sig ved at tage mod en moderat Nedsættelse i Beskyttelsen; men vel at mærke ogsaa kun for saa vidt, som der trods denne Nedsættelse i Beskyttelsen vedligeholdes en virkelig Beskyttelse for den paagældende Industri; thi det maa vi ogsaa være enige om fra alle Sider, at en Beskyttelse, der gaar saa langt ned, at den ikke tillader vedkommende Erhvervsgren at bestaa, er i Virkeligheden ingen Beskyttelse.

Jeg skal dernæst omtale de to andre Forslag, som jeg har tilladt mig at fremsætte, altsaa Forslagene om en Indkomst- og Formueskat til Staten og om Overgang af en Del af de direkte Statsskatter til Kommunerne. Formaalet med denne Reform som omhandles i disse to Forslag, er jo at tilvejebringe en Lettelse i de kommunale Byrder, særlig i Landkommunerne. Det er Tanken, at Kommunerne skulle faa Andel i dem af de direkte Statsskatter,